

FOLKEBEVEGELSEN

EEC NYTT

NR. 9 JUNI 1972 — OPPLAG: 1 100 000

Vi slår ring om Stortinget

I begynnelsen av juni behandler Stortinget Regjeringens markedsmelding. Debatten vil antakelig bli avsluttet med votering. Det vil da vise seg at det på Stortinget er tilstrekkelig motstand til å hindre medlemskap i EF. Det er nok at 1/4 (38 eller flere) av Stortingets representanter stemmer mot.

I denne situasjonen vil Folkebevegelsen markere full oppslutning om motstanderne på Stortinget.

Stortinget er garantist for vår demokratiske styreform, slik den har utviklet seg i de siste generasjoner. Stortinget er bekreftelsen av vårt nasjonale selvstyre siden vi den 7. juni 1905 forlot 500 års unions-politikk.

1. Slå ring om Grunnloven.
2. JA til selvstyre.
3. NEI til EF-UNION.

Folkebevegelsen vil slutte opp om denne målsetting den 7. juni. Det blir arrangert et folketog i Oslo som under marsjen danner en ring omkring Stortinget. Det politiske hovedinnhold i folketoget blir de 3 parolene ovenfor.

Trygging av vårt nasjonale selvstyre betyr ikke et nei til internasjonalt samarbeid, men det betyr et klart nei til medlemskap i en uoppsigelig UNION.

Ved medlemskap oppgir vi langt på vei den nasjonale styring av den videre samfunnsutbygging i Norge. Dette er ikke nødvendig for å fremme internasjonalt samarbeid, men er derimot en følge av EFs utvikling mot en politisk og økonomisk union.

VI SIER JA TIL INTERNASJONALT SAMARBEID, MEN NEI TIL MEDLEMSKAP I EN UOPPSIGELIG UNION!

Nasjonaldagen i EF-motstandens tegn

Skal vi feire 17. mai 1973 som selvstendig nasjon? Mange mennesker stilte seg dette spørsmålet på nasjonaldagen i år. Og tusener av nordmenn markerte også sin motstand mot EF på denne vakre maidag.

I Bergen deltok over 2000 mennesker i Folkebevegelsens avdeling i 17. mai prosjonen. De samlet seg bak det norske flagg med bl.a.

stortingsrepresentant Gunnar Garbo og redaktør Arthur Berg og stortingsrepresentant Arne Kielland i spissen. De to sistnevnte talte på et møte på Blomstertorget senere på kvelden. — I Studentsentret spilte skuespillere fra «Den Nationale Scene» «Vi vil oss et land».

«For et selvstendig Norge, si nei til EF» var hovedpa-

Fortsettes side 3

Ja! til selvstyre
slå ring om Grunnloven
Nei! til EFunion.

fra Youngstorget kl.18
rundt Stortinget til Rådhuset

Det gjelder vår selvstendighet

Av Helge Ingstad

Forfatteren Helge Ingstad er medlem av Folkebevegelsen mot norsk medlemskap i Fellesmarkedet og gir her sitt syn på EF. Helge Ingstad trenger ingen nærmere presentasjon. Hans bøker og forskningsferder har skapt interesse verden over.

Vi kan IKKE melde oss ut igjen

Ved spørsmålet om Norges innmeldelse i Fellesmarkedet står vi ved en av de viktigste avgjørelser i vårt lands historie.

Romatraktaten er blitt til i en del av Europa som ligger syd for oss og hvor det lever bortimot to hundre millioner mennesker i områder som i stor utstrekning er tett bebygget. Der driver store konserner omfattende industri og der er vidstrakte gunstige jordbruksområder.

Så har vi vårt land, et egenartet sparsomt befolket utkantland som strekker seg et godt stykke nord for polarsirkelen, og hvor eksistensgrunnlaget i vesentlige henseender er annerledes. Situasjonen er da den at man vil presse våre forhold inn i rammen av en Romatraktat som er tilpasset noe ganske annet. Det ligger i sakens natur at dette ikke kan skje uten store ofre.

Vi behøver ikke melde oss inn av økonomiske grunner.

Et hovedspørsmål er om vi av økonomiske grunner bør melde oss inn i EEC.

Våre fremste sosialøkonomer har gjort det klart at fra et økonomisk synspunkt er innmeldelse upåkrevet selv om England blir medlem. Blant disse økonomer er autoriteter som professor Ragnar Frisch, den tidligere direktør for Norges Bank, Erik Brofoss, Forskningsjef Odd Aukrust, og professor Leif Johansen. Odd Aukrust fremhever blant annet at Norges eksport til EEC-landene i de siste ti år er blitt tredoblet til tross for toll.

Ser vi på de resultater Romatraktaten har ført til i Fellesmarkedet, fremtrer flere viktige økonomiske forhold der så nedslående at det er særlig grunn til å stille seg skeptisk. Riktignok hører vi noe annet fra de mange representanter fra EEC som i denne tid på løpende bånd ved intervjuer eller på annen måte rosmaler fellesskapet og forteller hvor bra også vi vil få det der.

Landbrukskrise og prisstigning.

Disse representanter beretter lite om de økonomiske svakheter ved fellesskapet, blant annet den store landbrukskrise hvorunder bøndene reiste en storm av protest. Prisstigningen er en bekymring i EEC som annetsteds og nylig eksploderte en valutakrise.

Det er nå de politiske grunner som føres sterkest i marken og særlig blir det fremhevet at vårt land vil stå isolert om vi ikke melder oss inn i EEC. Dette kan neppe tas alvorlig. Like så lite som Sverige eller Sveits vil bli isolert som følge av at de har besluttet ikke å ville bli medlem, vil heller ikke vi bli det.

Ingen medbestemmelse.

Det fremheves gjerne og med ettertrykk, at melder vi oss inn i EEC, blir vi selv med om å treffe beslutninger, og man får inntrykk av at det nok skal merkes når nordmenn rykker inn. Er det ikke på tide at vi innser hvor lite vi betyr i internasjonal sammenheng? - En representasjon fra vårt land vil neppe vekke oppsikt og ved avstemninger vil vår stemmevekt ikke bli mer enn ca.

Helge Ingstad

5 pst. I dag er forholdet i Fellesmarkedets ministerråd dette, at om de tre stormakter går sammen, kan de i alle saker som krever kvalifisert flertall overstemme de små nasjoner. EEC er ingen vennskapsklubb, men en sammenslutning av land med særinteresser og hvor det rår en flinhard økonomisk og politisk ånd. Det blir der på mange felter skarp konkurranse om prioritering og vi kommer neppe til å bli blant dem som sitter øverst ved bordet.

Sterkt inngrep i vår selvstendighet.

Romatraktatens bestemmelser om fri etableringsrett, fritt arbeidsmarked og fritt kapitalmarked, eller med andre ord økonomisk likestilling mellom borgerne i medlemslandene, vil bety et sterkt inngrep i vår selvstendighet. Dette innebærer bl.a.: Fellesmarkedets hårdhendte målsetting for landbruket vil føre til at store deler av vårt land blir avfolket. De multinasjonale gigantselskaper kan rykke inn på bred front

med krav om ikke-diskriminering, og i første rekke vil de ha våre oljemuligheter for øye (vi er i dag den største oljeproducent i Europa og likevel er vi bare så vidt begynt å undersøke vår enorme, lovende kontinentalsokkel).

Arbeidernes lønnsnivå innrettes etter lønnsnivået i medlemslandene. Vår frie natur vil stå til disposisjon for borgere av alle disse land som er fattig på naturherligheter.

Europeisk stat som siktemål.

Hensikten er klart uttrykt: En europeisk forbundsstat framtrer som et tydelig siktemål.

Det er derfor så overordentlig viktig at vi er våkne her og at spørsmålet om innmeldelse i EEC ikke vurderes bare som grunnlag av hva denne organisasjonen er i dag, men på grunnlag av hva den etter alle solemerker vil utvikle seg til. Viser vi ikke fremryk, er det ingen bremses som senere kan settes på for å forhindre at vår lille nasjon blir en brikke i det store spill og at så meget av det som har verdi for oss vil bli splintret.

Vi kan ikke melde oss ut igjen.

Ved en innmeldelse i fellesskapet blir vi fastlåst der i henhold til Romatraktaten som bestemmer: «Denne traktat gjelder for ubegrenset tid». Har vi først meldt oss inn i Fellesmarkedets mektige organisasjon og blitt økonomisk og politisk infiltrert i det, blir det ingen vei tilbake.

Andre små nasjoner som Sverige, Finland, Island, Sveits og Østerrike har valgt ikke å bli medlem av Fellesmarkedet, men tar sikte på særavtaler. Det går altså an.

Sterk folkefront mot EF.

Det store protesttog i Oslo på over 15 000 mennesker forteller hvor sterkt nordmenn er mot Fellesmarkedet, og for sitt land.

Våre stortingsmenn som har det alvorlige ansvar i denne sak bør nå forstå at de er i utakt med folkeviljen.

Det gjelder vårt lands skjebne.

I diskusjonen om Fellesmarkedet er det et karakteristisk trekk at særinteresser er på ferde, og at velstand drøftes som det gjæveste, mens tall hvirvles opp. Over det hele hviler den hjemlige politiske atmosfære som vi kjenner så vel.

Men om en helhetsvurdering av vårt gamle land, om en kultur med dype røtter i vår historie og om menneskers trivsel, hører vi lite. - Det gjelder vårt lands skjebne for all fremtid.

EEC-NYTT

Redaktør: JOHN LAGER

Redaksjonssekretær: PER ØIVIND NIELSEN

Redaksjonskomité: Torstein Eckhoff, Trond Hegna, Ove Larsen og Ivar Sekne

Aftenposten og SUF - samme mål

For en tid siden brakte EF-tilhengernes hovedorgan, Aftenposten, en leder som sluttet slik:

«Hvorfor lar de demokratiske elementer innen Folkebevegelsen, som vi for vår del mente var de ledende, sin organisasjon rolig forbindes med foreteelser som for den alminnelige mann er demokratisk belastende? Vi får neppe noe direkte svar fra bevegelsens ledelse på spørsmålet. Men det er kanskje også et svar?»

Aftenposten har tydeligvis notert seg at Folkebevegelsen ikke alltid tar avisens skriverier like alvorlig. Dette skyldes at Aftenposten følger en linje både i reportasjer og kommentarer som gjør diskusjonen både tidkrevende og lite meningsfylt. Det er et gjennomgående trekk at avisen fremstiller Folkebevegelsen som noe helt annet enn hva den er, for derefter med stor kraft å angripe «dette sykdomsphenomen» i vårt samfunn, som det het i en tidligere leder. Ifølge Aftenposten kan vi sammenlignes med «røde hunder» som kan skade «fosteret» (d.v.s. EF-avgjørelsen) i «svangerskapstiden». Folkebevegelsen har ikke funnet grunn til å svare på den slags angrep.

★

Folkebevegelsen «lar seg ikke forbinde» med udemokratiske elementer eller metoder. I styreuttalelse fra Folkebevegelsen av 22/10-71, offentliggjort samme dag, heter det bl. a.: «I forbindelse med spørsmålet om virkemidler i det politiske oppgjør om norsk medlemskap i EEC, fastslår Folkebevegelsens styre at organisasjonen tar bestemt avstand fra enhver form for ulovlige aksjoner. Det er Folkebevegelsens klare forutsetning at arbeidet med norsk medlemskap i EEC må føres frem til avslutning i udiskuterbart lovlig form. Dette har hele tiden vært Folkebevegelsens linje. Den vil være retningsgivende også i det videre arbeide fremover.»

I samme uttalelse fastslås det at den SUF-dominerte Arbeiderkomité mot EEC og dyrtid har satt seg som mål å bekjempe Folkebevegelsen. Styret bekrefter derfor sitt vedtak av 28/6-71 «hvor det ble fastslått at medlemskap i Arbeiderkomiteen er uforenlig med medlemskap i Folkebevegelsen.

★

Forsåvidt har Aftenposten og SUF, om enn ut fra forskjellige premisser, et felles mål. Begge ønsker å bekjempe Folkebevegelsen. Folkebevegelsen står i dag for den demokratiske motstand mot medlemskap. SUF bekjemper Folkebevegelsen fordi den er demokratisk, Aftenposten fordi den representerer motstand. SUF forsøker å diskreditere Folkebevegelsen ved f. eks. å delta i dens demonstrasjonstog, men er avhengig av at aviser som Aftenposten, VG o. l. utnytter disse forsøk på å blande kortene.

★

Det er i denne situasjon viktig at Folkebevegelsen ikke lar seg provosere, hverken av SUF eller av Aftenposten

SUF utgjør i dag en aktivist-gruppe med noen ganske få tusen aktive ungdommer. Folkebevegelsen har nærmere 100 000 medlemmer. Ifølge siste meningsmåling har ca. 1 million nordmenn tatt standpunkt mot medlemskap. De høyeste organer i Senterpartiet, Kristelig Folkeparti, Venstre, SF og NKP har alle gått imot medlemskap. Men Aftenposten velger nærmest å gjøre SUF til en hovedsak. Vi er ikke tilhengere av denne form for debatt.

Den første forutsetning for fornuftig diskusjon er at man aksepterer motstanderes premisser for deres egne standpunkter.

Unionen er på vei!

Einar Førde har sittet i en av Folkebevegelsens utredningsgrupper og behandlet planene om en økonomisk og politisk union. Sammen med sekretær i Finanskomiteen Haakon Bingen, stortingsrepresentantene Karl Åsland (Sp) og Bergfrid Fjose (Kr.F.), dosent Jens A. Christophersen og forsker Sverre Lodgaard har han studert EFs utviklingsprosess, Norges muligheter til å påvirke denne som EF-medlem og konsekvensene for Norge av gjennomføringen av den politiske og økonomiske union.

– Har dere funnet noen sammenheng mellom handelspolitisk og utenrikspolitisk integrasjon?

– Sammenhengen er helt klar. Den handelspolitiske integrasjonen har tvunget EF-landene til å samordne flere og flere felter av den økonomiske politikk, og etter som stadig flere viktige deler av landenes økonomiske politikk er blitt underlagt Fellesskapets avgjørelse, har Fellesskapet utover i 1960-årene fått et betydelig politisk innhold. Allerede i midten av 1960-årene ble det klart at den økonomiske integrasjonen ville få konsekvenser for medlemslandenes utenrikspolitikk.

– Har EF fattet noen vedtak som viser dette?

– På Haag-møtet i 1969 ble det vedtatt at parallelt med den videre økonomiske integrasjonen skulle det finne sted en egen samordning av landenes utenrikspolitikk. Davignon-rapporten – som ble godkjent av EF i oktober 1970 er nettopp et uttrykk for sammenhengen mellom en handelspolitisk og en utenrikspolitisk integrasjon.

FELLES FORSVARSPOLITIKK

– Vil en slik utenrikspolitisk integrasjon få betydning for den forsvarspolitikk EF-landene fører?

– Vi tror det. Militærpolitikken er en del av utenrikspolitikken, noe Willy Brandt ga et klart uttrykk for på en pressekonferanse i februar i år.

– Felles militærpolitikk for EF?
– Brandt sa faktisk at «etterhvert som det politiske samarbeid utvikler seg, vil det være logisk at EF-landene også utvikler en forsvarspolitikk.» Dette er klar tale. Men spørsmålet vil bli drøftet i hele sin bredde på EF-toppmøtet i høst.

– Vil Norge kunne øve innflytelse på dette møtet?

– Vi må huske at det er under de forberedende drøftinger de politiske spørsmålene avklares og løses. På selve toppmøtet vil det hovedsakelig bare bli en presentasjon av resultatene av forhåndsdrøftelsene.

STORMAKTENE AVGJØR

– Norge vil vel også delta i forhåndsdrøftelsene?

– Det er de store stater som er sterkest engasjert på dette felt, og i forberedelsene til toppmøtet er det Frankrike, Storbritannia og Vest-Tyskland som deltar. Norges innflytelse er liten uansett medlemskap. Men blir vi medlem, blir vi bundet til vedtakene på topp-

Stortingssmann Einar Førde (A).

møtet. Står vi utenfor, bevarer vi vår relative handlefrihet i utenrikspolitiske og militærpolitiske spørsmål.

– Bør ikke Europa tale med en stemme?

– Hva slags stemme vil i så fall det bli? Det kan ikke være likegyldig for oss nordmenn hva «Europas stemme» er for noe. De små land, og ganske særlig de nordiske land, vil jo slettes ikke kunne virke som brobygger mellom blokkene, dersom de skal være nødt til å tale med en stemme som hverken er deres egen eller uttrykker solidaritet med undertrykte nasjoner.

NORGE KAN IKKE STANSE UNIONEN

– Hvordan er Norges muligheter som medlem til å hindre en videre integrasjon?

– Disse mulighetene fraskrev vi oss da vi søkte om medlemskap. Alle de 4 søkerlandene har erklært seg enige i at det må opp-

rettes en politisk og økonomisk union. I Regjeringens markedsmelding er det slått fast at Norge støtter arbeidet med å komme fram til en økonomisk og monetær union. Vi kan simpelthen ikke nedlegge veto mot videre integrasjon.

– Hva kan vi nedlegge veto mot?

– I praksis kan vi bare nedlegge veto mot måten integrasjonen skal gjennomføres på. Men da forplikter vi oss samtidig til å følge opp med forslag til andre fremgangsmåter. Vår såkalte vetorett vil i praksis aldri kunne bli annet enn en bremsekloss mot en utvikling vi ikke liker. Dersom vi i det hele tatt er politisk sterke nok til å bremse.

EF BESTEMMER BUDSJETTRAMMENE

– Hva vil bli de umiddelbare virkninger av en økonomisk og monetær union?

– En rekke sentrale virkemidler som i dag blir benyttet i den økonomiske politikk i Norge, vil bli underlagt EF-kontroll. Vi kan kort og godt si at en gjennomføring av den økonomiske og monetære union vil undergrave vår selvstendige økonomiske politikk.

– Hvilke økonomiske virkemidler vil bli underlagt kontroll?

– Jeg vil svare med å sitere Ministerrådets vedtak av 22. mars 1971, et vedtak Norge som medlem er rettslig forpliktet til å følge. EF-kontrollen vil omfatte «unionens interne penge- og kredittpolitikk, valutapolitikken overfor den øvrige verden, politikken vedrørende det felles kapitalmarked og kapitalbevegelsene til og fra tredjeland, budsjett- og skattepolitikken for så vidt angår vekst- og stabilitetspolitikken. Hva angår budsjettpolitikken i egentlig forstand, fastlegges på fellesskapsnivå de rammer innenfor hvilke de viktigste elementer i de offentlige budsjetter må ligge, særlig endring i deres volum, størrelsen av saldiene og den måte disse finansieres og anvendes på.»

Unionen er på vei!

Har vi fått melkesubsidier?

Den danske uavhengige avisen Information har sendt en av sine medarbeidere til Oslo for å intervju landbruksminister Treholt. Den berømlige paragraf 9 i landbruksprotokollen dominerer samtalen mellom de to, og det er vel rimelig. Danskene er fascinert av det eiendommelige forhold at den norske teksten sier at prissubsidier i melkesektoren er tillatt, mens den samme paragrafen i den danske og i alle andre lands tekster sier at slike subsidier er forbudt. Temperaturen ble visstnok ganske høy under intervjuet som statsråden to ganger truet med å avbryte.

Det fremgår at statsråd Treholt ikke har noen dokumentasjon for at vi kan bruke prissubsidier i fremtiden. Dette kan være viktig å merke seg, særlig etter det hysteri som EF-tilhengerne opparbeidet i forbindelse med stortingsmann Eikas brev til den franske landbruksministeren. Når situasjonen er så usikker må vel en stortingsmann få lov til å prøve å skaffe klarhet i forholdet.

Vi refererer her enkelte deler av det lange intervjuet.

VI ER EN UNNTAGELSE

– Er det ikke i strid med Fellesmarkedets regler at Norge kan fortsette med prissubsidiering av melk?

– Generelt er det det. Men vi har fått en særordning. Tar man melkeproduksjonen bort, faller grunnlaget for bosettingen vekk. Da ville en stor del av Norge bli ødemark.

– Hvilke garantier har De fått i Bryssel for at prissubsidiering av melk kan fortsette?

– Dersom paragraf 9 ikke tillot subsidier, ville paragrafen være helt overflødig. Etter paragraf 4 er det fastslått at der skal gis et støttesystem som gjør det mulig å opprettholde bøndernes levestandard. Og der står videre at støtten skal gis i det omfang som er nødvendig. Etter paragraf 4 er det ikke mulig å gi prissubsidier. Det er det etter paragraf 9. Det er en særordning for melk, og dersom paragraf 9 ikke hadde denne meningen, ville den være helt overflødig. Den tekst paragraf 9 har på norsk, er i overensstemmelse med det jeg og min delegasjon oppnådde enighet om under forhandlingene i Bryssel.

– Men i den danske tekst står det at subsidieringen skal skje under hensyntagen til paragrafene 1-8?

IKKE ET SPØRSMÅL OM OVERSETTELSE

– Her er det ikke et spørsmål om oversettelse. Her er det et spørsmål om realiteter. Og reali-

teten er den norske tekst. Tekstene på alle språk er likeverdige.

– Men hvilken tekst skal man ta hensyn til. Den norske eller de øvrige språks tekster?

– Den norske.

– Betyr det at den danske oversettelse av paragraf 9 er gal?

– Det vil jeg ikke uttale meg om.

– Hvordan kan begge tekster være korrekte?

– Dette er ikke det eneste tilfelle hvor det er oppstått kontroverser om oversettelse av tekstene til de forskjellige lands språk. Jeg må fastholde at de er likeverdige.

– Hvilke garantier har De fått fra de øvrige EF-land for at Deres fortolkning av paragraf 9 er den riktige?

– Jeg vil spørre Dem, hvilke garantier har De for at Deres oppfatning er den riktige?

– Jeg spør Dem?

– Jeg gjentar, dette er ikke et spørsmål om oversettelse. Dette er et spørsmål om realiteter. Realiteten er at den norske tekst er i overensstemmelse med hva vi har oppnådd i Bryssel.

«INGEN GARANTIER I FRANKRIKE»

– De er nettopp vendt hjem fra Frankrike hvor De har hatt drøftelser med den franske landbruksminister. De drøftet ikke prissubsidiering med Cointrat?

– Jeg drøftet prissubsidiering. Det svar landbruksministeren ga, var at den norske protokoll er likeverdig med de andre lands tekster.

– Men når det nå er oppstått diskusjon om disse spørsmål, – hvordan har det seg at den norske regjering befinner seg i en situasjon hvor den ikke kan framlegge dokumentasjon for at dens oppfatning er riktig?

KAN IKKE LEGGE FRAM DOKUMENTASJON

– Kan De framlegge dokumentasjon om noe annet? Jeg spør Dem. Jeg synes at dette er et inkvisitorisk spørsmål, og jeg akter ikke å fortsette noen debatt med Dem. Skal vi fortsette på denne måten, må De avbryte intervjuet. Dette er ikke noen rettsal.

EEC-nytt

Utgitt av Folkebevegelsen mot norsk medlemskap i Fellesmarkedet.

Postboks 515 Sentrum – Oslo 1.

Tlf. 33 20 12 – 33 22 06

Utkommer hver 14. dag.

Trykt i A/S Dagbladets trykkeri.

Rett til å drikke melk som før

Det er tvil om innholdet i avtalen når det gjeld subsidier til mjølkeproduksjonen. Dette må domstolen i Bryssel, ikke norske styresmakter i si tid avgjøre. Men sjøl om tolkinga til min ven Torstein Treholt er rett, blir ikkje stoda stort betre. Det einaste som er sikra, er retten vår til å drikke like mye mjølk som før. Og det kan for Sør-Norge like godt bli dansk mjølk. Eg trur ikkje det blir dyrare å transportere mjølk frå Danmark til Kristiansand, enn å transportere mjølk frå t.d. Aseral.

(Tidligere justisminister Jens Haugland i 1. mai-tale)

Aksjonsuke 1. til 7. juni

Folkebevegelsen lager en landsomfattende aksjonsuke fra 1. til 7. juni, i forbindelse med Stortingsbehandlingen av EF-saken. Hovedelementene i uka blir:

– **Medlemsverving.** Hvert medlem bør verve minst ett nytt medlem.

– **Husmøter.** Det holdes husmøter på lokalplanet.

– **Annonser.** Lokallagene samler inn underskrifter som skal finansiere annonser i en rekke av landets aviser.

– **Folketog.** Flere steder vil det bli demonstrasjoner og møter til støtte for EEC-motstanderne på Stortinget.

Dessuten vil det bli arrangert stands med utdeling av materiell over hele landet. «EEC-NYTT» blir delt ut i en million eksemplarer til husstandene. Det vil bli solgt grønne «Stem nei»-merker til kr. 1,-, bilmerker til kr. 1,-, motmeldinger til kr. 15,- m.m.

SLUTT OPP OM AKSJONSUKA OG DELTA AKTIVT PÅ LOKALPLANET! DET ER FOTFOLKET SOM MÅ VINNE KAMPEN!

Nasjonaldagen --

rolen i Trondheim. Folkebevegelsens tog samlet 2500 deltakere og foregikk i verdige former. Professor H. J. Kreyberg holdt talen for dagen.

En rekke steder i landet ble preget av den folkelige

motstanden. Mange talere tok utgangspunkt i motsetningen mellom nasjonal selvstendighet og innmelding i EF-unionen. Blant disse var forfatterinnen Inger Hagerup som talte i Risør.

I Oslo ble det solgt flere tusen grønne merker med teksten «Stem nei» som folk bar sammen med 17. mai

søyfen. Fra Folkebevegelsens lokaler i Morgenbladgården var det hengt ut en stor transparent med nasjonalfargene og «Stem nei til union». I Stortinget på den andre siden av gaten sto bl.a. statsminister Trygve Bratteli og stortingspresident Bernt Ingvaldsen.

Samorganisasjonen i Oslo mot medlemskap

Oslo faglige samorganisasjon går imot norsk medlemskap i EF. Dette ble vedtatt med 65 mot 53 stemmer på representantskapsmøte nylig. 8 avholdt seg fra å stemme. Samorganisasjonen er sammensatt av valgte representanter fra alle fagforeningsavdelingene i Oslo og er en meget viktig del av norsk organisert arbeiderbevegelse.

I vedtaket heter det bl.a.:

Oslo faglige samorganisasjon, fellesorganet for de fagorganiserte i landets hovedstad, har alltid sett det som sin oppgave å styrke fagorganisasjonens innflytelse på utviklingen til beste for arbeiderne og funksjonærene i denne byen.

Det er en kjent sak for alle fagorganiserte at samfunnsutviklingen som domineres av de norske kapitalkreftenes politikk har forsterket den økonomiske pressutviklingen spesielt i hovedstads-

området. Dette har i sin tur også brakt fagorganisasjonen i Oslo inn i en meget utsatt stilling som gjenspeiles av at bare 40 pst. av byens lønnstakere er fagorganisert.

Et norsk EF-medlemskap vil øke disse problemene som allerede nå er betydningsfulle nok!

Romatraktatens grunnbestemmelser om fri kapitalbevegelse, fri etableringsrett og fritt arbeidsmarked vil, om de blir gjort gjeldende i Norge, i betydelig grad styr-

ke kapitalismens makt i vårt land. Medlemskap i EF vil dermed også bidra til undergraving av fagorganisasjonens muligheter i vårt samfunn.

EF-medlemskap betyr i tillegg til dette at de viktigste politiske beslutninger blir tatt i Bryssel og ikke i vårt eget Storting.

Samorganisasjonen vil oppfordre sine medlemmer til aktivt å arbeide mot norsk EF-medlemskap.

Utenriksminister Cappelen:

Norsk rett må vike for EF

Hva skjer dersom det oppstår en kollisjon mellom norsk rett og fellesskapsretten? Har fellesskapsretten ubetinget fortrinn eller slår norsk rett igjennom?

Europadomstolen i Luxembourg har hatt spørsmålet oppe til behandling ved flere anledninger. Domstolens standpunkt har naturlig nok vært at fellesskapsretten ubetinget må ha forrang. Dette gjelder enten den nasjonale lov det er snakk om, er utstedt før eller etter fellesskapsregelen, sa utenriksminister Andreas Cappelen i et foredrag om norsk selvstyre og EF på et fellesmøte i Oslo krets av Den Norske Advokatforening og Norsk Juristforening for Menneskerett og Fred.

Om den gjennomslagskraft Fellesskapets beslutninger vil ha i Norge ved medlemskap, sa utenriksministeren at en her må skille mellom fem forskjellige typer beslutninger: forordninger, direktiver, vedtak, rekommandasjoner og uttalelser.

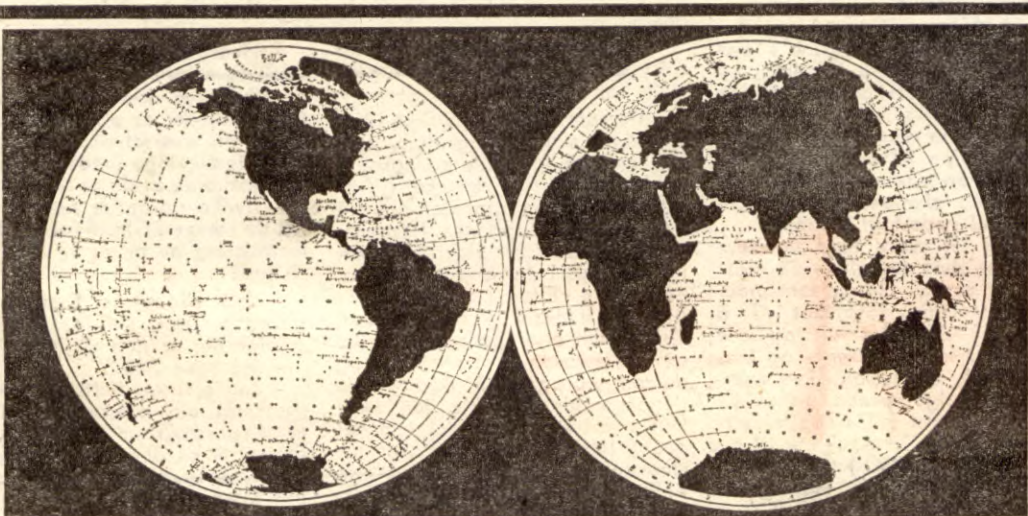
Forordningene har almen gyldig virkning, dvs. de er bindende for alle medlemsstater og deres borgere. Forordningene gjelder umiddelbart i samtlige medlemsstater som intern lovgivning.

Et direktiv blir ikke direkte bindende som lovgivning i medlemsstaten. Det påligger vedkommende stat å treffe de nødvendige interne foranstaltninger. Derved vil iverksettelsen innad framtre som utøvelse av nasjonal myndighet.

Et vedtak er på samme måte som en forordning direkte bindende for den stat eller de personer den er rettet til. Fellesskapets rekommandasjoner og uttalelser er derimot ikke bindende. De gir bare uttrykk for en oppfatning av hva fellesskapspolitikken bør være uten å gi medlemsstatene noen rettslig plikt til å utførige tilsvarende lovbestemmelser, sa utenriksministeren.

Han sa at prinsippet om fellesskapsregulenes prioritet foran nasjonale bestemmelser er slått fast av Europa-domstolen i flere tilfelle.

Hva enten man legger det ene eller det andre prinsipp til grunn, har medlemsstatene selv sagt en folkerettslig plikt til ikke å utførige rettsregler som strider imot Roma-traktaten eller dens regelverk, sa utenriksminister Cappelen.

VI BLIR IKKE ALENE...

Det er 6 land i EF — 135 utenfor.
I EF bor 6 prosent av jordas folk — 94 prosent bor utenfor.
Si nei til splittelse av verdens folk.
Nei betyr samhold i Norden.

STANDPUNKT
NR. 6-1972

UTGITT AV:
FOLKEBEVEGELSEN
MOT EEC

STANDPUNKT's gjest:
Oslos ordfører Brynjulf Bull

Jeg er mot EF

fordi jeg betrakter medlemskap IKKE som en utvidelse, men som en begrensning av vårt internasjonale engasjement — en kanalisering til en bestemt del av verden på bekostning av den øvrige.

fordi medlemskap høyst sannsynlig påskynder fraflytting, pressproblemer, miljøforsimpling

og vanskeliggjør bruk av virkemidler som kan stanse eller bremse denne utvikling,

fordi det å presse gjennom medlemskap vil splitte folket, ikke minst arbeiderbevegelsen og med det svekke de progressive krefter i lang tid fremover.

fordi kravet om at et kanskje knapt flertall i folket skal fremskaffe et kvalifisert flertall i Stortinget er en omgåelse av en klar grunnlovsbestemmelse.

Kvinne-kritikk i EF

EF-landene gjør ikke nok for å gi kvinnene mulighet til å delta i yrkeslivet, heter det i en rapport som den franske sosiologen Evelyn Sullerot har utarbeidet etter oppdrag fra Europa-kommisjonen.

I rapporten heter det at ikke et eneste av medlemslandene har satset tilstrekkelig på bygging av daghjem, barnehager, skolekantin og andre institusjoner som er en forutsetning for at kvinnene skal kunne arbeide utenfor hjemmet.

Evelyn Sullerot kritiserer at kvinnenes evner blir dårlig utnyttet fordi de som regel blir satt til såkalt kvinnearbeid.

FB-landet rundt

FILM 1. MAI

1. mai dagen ble en seier for EF-motstanden landet over. I Oslo ble det gjort filmopptak fra dagens begivenheter. Det samme filmteam vil gjøre opptak fra Folkebevegelsens aksjonsuke og folketog i begynnelsen av juni. — NRK-fjernsynet filmet fra en stand på Arbeidersamfundets plass forleden. Opptakene skal brukes i en større reportasje om EEC-kampen og vises etter folkeavstemningen.

FYLKESKONTOR I ØSTFOLD

Folkebevegelsen i Østfold har fått fylkeskontor i Dronningensgt. 27, Sarpsborg, tlf. 55077. Tore Wie er ansatt som fylkessekretær.

De som ønsker å delta i Folkebevegelsens lokale arbeid i aksjonsuka eller seinere, kan ta kontakt med vår fylkesorganisasjon (adresser nedenfor) eller Folkebevegelsen sentralt for å få oppgitt navn på kontaktdresser i kommunen.

Oslo: Stortingsplass 7. Tlf. 332012.

Akershus: Kristian Døhlie, 1487 Tøyenhaugen. Tlf. 150510. Østfold: Dronningensgt. 27, 1700 Sarpsborg. Tlf. 55077.

Hedmark: Erik Skjeseth, 2380 Brumunddal. Tlf. 44744.

Oppland: Eiliv Bakke, Postboks 179, 2601 Lillehammer. Tlf. 51646.

Buskerud: Osmund Riis Strøm, Vaker, 3460 Norderhov. Tlf. 25232.

Telemark: Jon Bjørnebekk, 3730 Ulefoss. Tlf. 26276.

Vestfold: Inger Dag Sten, Osterøya, 3200 Sandefjord. Tlf. 79908.

Aust-Agder: Harald Moen, Stensåsveien 47, 4800 Arendal. Tlf. 23571.

Vest-Agder: Postboks 75, 4620 Vågsbygd. Tlf. Arvid Lønning 61011.

KONTOR PA SUNNMØRE

Sunnmørsutvalget har hatt kontor i noen uker og dette har medført stor økning i aktiviteten i Alesund og på Sunnmøre. I Alesund er medlemstallet så å si fordoblet i løpet av den tid kontoret har vært i drift. Kontorets adresse er: Notenesgt. 1, tlf. 25979.

ROGALAND

Fylkeskontoret ligger i Rosenkrantzgt. 34, tlf. 31248.

STJØRDAL

Folkebevegelsen i Stjørdal har skaffet seg kontor som er åpent fra 14.30 hver dag, lørdager fra 11. Tlf. 94887.

Rogaland: Rosenkrantzgate 34, 4000 Stavanger. Tlf. 31248.

Hordaland: Halvdan Kierulfsgt. Ca. 5000 Bergen. Tlf. 231202.

Sogn og Fjordane: Magne Fagerheim, 6810 Dale i Sunnfjord. Tlf. 133.

Sunnmøre: Notenesgt. 1, 6000 Alesund. Tlf. 25979.

Romsdal: Ingvald Harvold, Lundsengvegen 1, 6400 Molde. Tlf. 53927.

Nordmøre: Jon I. Håbrekke, Bringtmanns veg 93, 6500 Kristiansund. Tlf. 72059.

Sør-Trøndelag: Olav Trygvasonsgt. 3, 7000 Trondheim. Tlf. 20216.

Nord-Trøndelag: Modolf Sjøgaard, Kongensgt. 34, 7700 Steinkjer. Tlf. 61055.

Nordland: Ole J. Altermark, Boks 13, 8613 Selfors. Tlf. 50000.

Troms: Harald Ø. Reppesgaard, 9010 Asgård sykehus. Tlf. 84080.

Finnmark: Andreas Aslaksen, Fiskarfagskolen, 9750 Honningsvåg. Tlf. 72294.

KLIPP UT

SEND INN

Dersom De ønsker å bli medlem i
FOLKEBEVEGELSEN —

vennligst send oss medlemskontingenten, minimum kr. 10,—, over postgiro eller bankgiro. Vær vennlig og notér «medlemskap» e. l. på giroblanketten og fyll ut og send oss denne slippen eller en lapp med tilsvarende opplysninger.

Navn:

Adresse:

Postnummer og poststed:

Kommune:

FOLKEBEVEGELSEN
MOT NORSK MEDLEMSKAP I FELLESMARKEDET
Postboks 515 - Sentrum - Oslo 1 - Postgiro 20 86 69
Bankgiro 8200.01.36065